

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Afvikling af Henstandsnydelser i Kreditforeninger og Lempeelse af Renten for visse Udlaan.*

Dette Lovforslag tilsigter paa forskellig Maade en Udbygning af den Konverteringspolitik, der paabegyndtes med Konverteringsloven af 16. December 1933. Som bekendt skal Tilbagebetalingen af Ydelser, med hvilke der er indrømmet Henstand i Henhold til Loven om Betalingshenstand af 11. Marts 1933, paabegyndes senest i Juni Termin 1934. Der er jo nu for Laantagere i Kreditforeninger ved Konverteringsloven aabnet en vis Adgang til at faa Henstandsnydelser dækket ved Overførelse af deres Laan til nye Serier, men da disse Overførelser for manges Vedkommende ikke vil kunne ske før Juni Termin, har Ministeriet ment det rigtigt at søge Hjemmel for en Udsættelse med Paabegyndelsen af Henstandsnydelsernes Afvikling for disse Kreditforeningslaantageres Vedkommende. Herom gives der Bestemmelser ved Lovforslagets § 1, hvorefter Paabegyndelse af Afviklingen med Direktionens Tilladelse kan udskydes i indtil 2 Terminer uden Samtykke af efterstaaende Panthavere.

Da der jo ikke efter den gældende Konverteringslov kan ske nogen Konvertering af 3½ og 4 pCt.'s Laan, bestemmes det i § 1, 2det Stykke, at Direktionen for en Kreditforening er berettiget til at omsætte Henstandsnydelser inden for disse Serier til et Tillægslaan af aaben Serie, naar de statutmæssige Betingelser for Ydelsen af saadant Tillægslaan i øvrigt er til Stede. Det siges i øvrigt i § 1, 2det Stykke, at om Vilkaarene for Tillægslaanets Afvikling vil Direktionen kunne fastsætte særlige Betingelser.

Lovforslagets § 2 tager Sigte paa at befæste og videreføre den gennem Nationalbankens og Krisefondens Obligationskøb understøttede Sænkning af det almindelige Renteniveau. Der aabnes ved denne Paragrafs Bestemmelser Mulighed for Indførelse af Maksimalrente for visse Forsikringselskabers Kapitaloverførelser, idet det bestemmes, at Indenrigsministeren efter Forhandling med vedkommende Minister ved kongelig Anordning skal kunne udfærdige almindelige Bestemmelser om, at fremtidige Udlaan eller Anbringelse af Midler tilhørende Selskaber, der driver Virksomhed ved Livsforsikring, Brandforsikring af fast Ejendom, lovpligtig Ulykkesforsikring og lovpligtig Ansvarsforsikring, kun maa finde Sted inden for en for hver enkelt Form for

Udlaan eller Anbringelse nærmere fastsat Maksimalrente. Denne Bestemmelse er for saa vidt en Fortsættelse og Udvidelse af Konverteringslovens § 7, hvorefter Midler tilhørende Legater, Stiftelser, Fonds og lignende ikke maa udlaanes i fast Ejendom til højere effektiv Rente end 4 pCt. og ikke maa anbringes i Kreditforeningsobligationer, der bærer en højere nominal Rente end 4 pCt.

Jeg maa med Hensyn til de gældende Regler om Anbringelse af de af Livsforsikringselskaber til Dækning af Forsikringsfonds afsatte Midler henviser til Bestemmelserne i § 18 i Bekendtgørelse Nr. 299 af 30. Juni 1922 af Lov om Livsforsikringsvirksomhed. Det er Ministeriets Hensigt, naar Bestemmelserne i denne Paragraf maatte blive gennemført, under de givne Forhold at bestemme, at Anbringelse af Forsikringselskabers Midler i Kreditforeningsobligationer kun skal kunne ske i 4 pCt.'s Obligationer eller Obligationer til lavere Rente, og endvidere at fastsætte en Maksimalrente paa 4½ pCt. for Anbringelse af Midler ved Udlaan til Kommuner og paa 4 pCt. ved Udlaan paa Førsteprioritet i fast Ejendom. Jeg finder det naturligt, at Forsikringselskaberne paa denne Maade støtter Regeringens og Nationalbankens Bestræbelser for at gennemføre en almindelig Sænkning af Renteniveauet her i Landet.

Lovforslagets § 3, 1ste Stykke, tager Sigte paa de ikke faa Tilfælde, hvor der under tidligere Tidens meget høje Renteniveau af Laangivere er opnaaet Uopsigelsesklausul, hvorved Laangiverne har faaet fastlagt langt ud i Fremtiden en efter de nuværende Forhold urimelig høj Rente, selv hvor det drejer sig om Laan mod fortrinlig Sikkerhed. Det er ikke ualmindeligt at blive stillet over for Tilfælde, hvor Kommuner, Mergelselskaber og lignende Foretagender stadig maa betale fra 6 og op til 7 pCt. i Rente.

Lovforslagets § 3, 1ste Stykke, gaar da ud paa, at en Skyldner, der har optaget Laan paa saadanne Vilkaar, at Laanet ikke af Skyldneren kan opsiges til Udbetaling i December Termin 1934 eller tidligere, er, saafremt Kreditor efter Henvendelse afslaar at nedsætte den aarlige Rente til 5 pCt., berettiget til i Tiden indtil Juni Termin 1937 at opsiges Laanet med 3 Maaneders Varsel til Udbetaling i en Juni eller December Termin.

Jeg mener, at det er en meget rimelig Bestemmelse, at Laantageren under de paa disse Omraader fundamentalt ændrede For-